

Hogyan illeszkedik be hazánk a nemzetközi idegenforgalom ma már mind pezsgőbbé váló életébe? Milyen lehetőséget nyújtanak idegenforgalmi szerveink a magyaroknak, hogy világot lássanak, s a külföldieknek, hogy megismerjék Magyarországot? Mennyiben segíti elő idegenforgalmunk a népek közti barátság erősítését? — e kérdésekre próbálunk választ adni az alábbiakban.

Milyen ütemben fejlesszünk?

Idegenforgalmunk egyik fő jellemvonása az utóbbi esztendőben: az *egyenletes fejlődés*. Hazánk bel- és külföldi idegenforgalma 1959-ben már túlhaladta a háború előtti legmagasabb szintet. A fejlődés ütemének, arányának kérdését egész társadalmunk és népgazdaságunk érdeklődése, figyelme kíséri napjainkban.

Vannak, akik úgy vélekednek, hogy idegenforgalmunk gyors, ugrásszerű fejlesztése azonnali hasznót, »dollárszűretet« teremtene, éppen ezért jelentős anyagi áldozatoktól sem szabadna visszariadnia népgazdaságunknak. Más nézetek szerint az eddig ilyen célra költött beruházások is túlzottak, az anyagi eszközöket fontosabb célokra kellene fordítani. Az új öt éves terv előkészületeiből, a különböző idevonatkozó problémák korábbi megoldásaiból máris következtetni lehet kormányzatunknak az idegenforgalommal kapcsolatos álláspontjára. Hazánkban — bár sok idegenforgalmi tényezővel és vonzeróval rendelkezünk — mégsem tűzhetjük ki célul olyan eredmények elérését, mint például Svájc vagy Olaszország, amelyek klasszikus idegenforgalmi múlttal dicsekedhetnek. A világháborús és ellenforradalmi pusztítások okozta károk helyreállítása, a népjólét szüntelen emelése, a szocializmus alapjainak lerakása — mindez *fontossági sorrendet* követelt és követel meg az anyagi elosztása terén, forrtaink — magától értetődően — elsősorban nem idegenforgalmi beruházások céljaira kerülnek, kapacitást sem vonhatunk el valamilyen gyors fejlesztés kikísértezésére.

Elvi álláspont és gyakorlati tettek

Az objektív értékelés ugyanakkor nem becsüli le, sőt hangsúlyozza az idegenforgalom nagy politikai, gazdasági és kulturális jelentőségét. Az országon belül is szakadatlanul fejlesztjük a dolgozók üdültetését, utaztatását, szórakoztatási lehetőségeit és természetesen az ezekhez szükséges építkezést, közlekedést, berendezést. A nyári üdülési akadályok elhárítását újabb szálláslehetőségek megteremtésével kísérik meg illetékes szerveink, s már a közeljövő célja, hogy minél több kirándulást, országjáró túrát, szórakoztató programot nyújtsanak a közönségnek Budapesten és vidéken egyaránt. Közlekedésügyi szerveink mindent elkövetnek, hogy a belföldi vendégforgalom céljaira a vasút- és autóbushálózat kapacitását minél hamarabb maximális mértékben kihasználjuk.

Belföldi vendég- és idegenforgalmunk *erőteljes, de reális* fejlesztésének célját szolgálja többek közt a szállodai hálózat bővítése, camping-táborok létesítése, gyógyfürdők fejlesztése. Maga az a tény, hogy kormányzatunk életrehívta, illetve támogatja a *Balaton-, Duna-kanyar-, Eger-Mátravidéki-, Velence-tavi Intéző Bizottságokat* s a megyei tanácsok irányításával működő tizenhárom idegenforgalmi hivatalt, bizonyítja, hogy az elvi álláspontot gyakorlati tettek követik. A Balaton Intéző Bizottság például jelentős anyagi támogatást kap, működése nyomán máris komoly eredmények észlelhetők a Balaton leglátogatottabb helyein. A magyar tenger partjaira fordított jelentős beruházások jelenleg a *további fejlesztés alapjait* rakják le (vízellátás,

szennyvízvezetés, egvén köz-művesítés).

A különböző intéző bizottságok behatóan tanulmányozzák az egyes vidékek további idegenforgalmi lehetőségeit, felméri és koordinálják a terveket, teendőket. E bizottságok bevonnak munkájukba olyan szakembereket is, akik szabad idejükben kutatják a fejlesztés módjait, s kidolgozzák javaslatukat kulturáltabb, színvonalasabb vendéglátásra. Az illetékes tárcaikon és a tanács szerveken kívül több helyütt a lakosság is részt vállal idegenforgalmi értékeink gyarapításában, megvédésében. Az elmúlt tavasszal számos hirdetés érkezett Balaton menti üdülőhelyekről, hogy a lakosság a *népfrentbizottságok irányításával társadalmi munkát végzett a községek csinosításában*.

Vendégforgalmunk mérége

A külföldi vendégforgalom lehetőségeinek növelésére tehát mind nagyobb gondot fordít kormányzatunk, népgazdaságunk. Idén például csak a nyugati országokból tízezer utast fogadott az IBUSZ, a tavalyinak kétszeresét, a korábbi éveknek többszörösét. Gazdasági jelentősége sem kicsi e ténynek, azonban a bevételek túlértékelését az eddigi tapasztalatok indokolatlanná teszik.

Nem becsülhető le nyugati idegenforgalmi kapcsolatunk politikai jelentősége sem. A magyar tájnak, a magyaros vendégszeretetnek sok új propagandistája kerül ki nyugati vendégeink sorából. Érdemes betekinteni szállodáink, moteljeink, fürdőhelyeink vendégkönyveibe, amelyekben olasz, angol, német, francia és osztrák üdülők, turisták szinte mottóként emlegetik: »Nagyon jól éreztük magunkat, jövőre újra eljövünk«. A nyugati lapok, rádiók is hangot adtak afölötti meglepetésüknek, hogy nálunk járt turisták önkéntelenül is népszerűsítik hazánkat, elragadtatással nyilatkoznak a budapesti, balatoni Duna-kanyarbeli látványokról, a barátságos vendéglátásról, a jól öltözött emberekről, az elégedett, optimista hangulatról.

Hazai tájaink, a magyaros vendéglátás, a külföldi látogatók véleményei nyomán mind nagyobb meghívásaink visszhangja Nyugaton. Évről évre javulnak osztrák kapcsolataink, kezdetét vette a nyugat-német vendégcsoportok látogatása, omladoznak az olaszországi és svájci mesterséges akadályok, az Egyesült Államokból is megindult már az egyéni forgalom. Eddigi tapasztalataink bizonyítják tehát, hogy a *turistakapcsolat rendkívül hatékony eszköze a különböző rendszerű országok békés együttélésének* — a hidegháborús jég olvadásának is. Idegenforgalmunk a külföldi csoportokat, egyéni utasokat,

rokonlátogatókat, üzletembereket, sport- és kulturális események látogatóit szállodai kapacitásunk határáig kívánja fogadni. A *szocialista országokból több tízezernyi vendéget várunk jövőre*, sőt már ott tartunk, hogy a szóban levő, vagy aláírt szerződések esetleges későbbi bővítése — túlépje a hazai befogadóképesség határait is. Kormányzatunk állandóan keresi az új és új lehetőségeket, hogy a testvéri országok dolgozói megismerjék hazánkat, szilárdítsák a népek közti barátságot, tanuljanak egymástól.

Növekvő igények, bízató tervek

Fontos probléma, a közvélemény is foglalkoztatja — *szállodáink helyzete*. Mind nehezebbé válik — különösen a nyári szezon idején — érkező külföldiek elszállásolása. Felmerül a kérdés: elkészül-e legálább 1960 végéig a Gellért és a *Royal Szálló*, mikor jelöl ki a fővárosi tanács a létesítendő *Duna-parti* szállodásor helyét, hány év múlva számíthatunk a *tabáni* szállodákra, lesz-e további *motel-vásárlás* külföldről? E kérdések még megválaszolásra várnak.

Az életszínvonal emelkedésének természetes velejárója, hogy évről évre mind tömegesebben jelentkeznek az emberek több száz, sőt több ezer forintba kerülő külföldi utakra is. A tapasztalatok szerint a magyar turisták körében a *szovjetunióbeli utazások váltják ki a legnagyobb érdeklődést*, de egyre többen utaznak Csehszlovákiába, a többi népi demokratikus országba és Nyugatra is.

Az idei huszonezer helyett *jövőre legalább negyvenezer magyar látogató jut el a baráti országokba*, hegyekre, tengerpartokra, szárazföldi körutazásokon és tengeri hajóutakon. Idegenforgalmunk céltudatosan törekszik arra, hogy *mind több üzemi munkás és falusi dolgozó, műszaki értelmiség, kisebb keresetű tisztviselő* előtt táruljon ki a látóhatár: olcsóbb, rövidebb utak eszközével kívánják ezt illetékes szerveink elérni. A nyugati országok közül a legtöbben Itáliát keresik majd fel tőlünk, ahova az olimpiára utazó ezer magyaron felül, még *tengerparti nyaralócsoportok* is indulnak. Körutazást és nyaralást tervez az IBUSZ *Görögországba*, hajó-, vonat- és autóbuszutakat *Ausztriába, Földközi- és Észak-tengeri hajóutazásokat is* tervbevettek.

Mindent egybevetve az idegenforgalmi tapasztalatok és a helyes elvi álláspont megvalósításával olyan gyakorlat van kialakulóban, amely a *fejlődés évi 40–50 százalékos ütemét* biztosítja. S ez egyben az igények fokozatos kielégítését is jelenti.

Fekete Gábor

9/10.2

Fekete Gábor

Budapestre vonatkozó újságcikkek

1959. dec. 8.

Magyar Nemzet

JÖVŐRE 40–50 SZÁZALÉKKAL EMELKEDIK IDEGENFORGALMUNK

Az idén már túlhaladtuk a háború előtti legmagasabb szintet

Hely: Személy: Idő: